International Refereed Journal of Tamil Studies Research (IRJTSR) E-ISSN: 2582-5313
தமிழ் ஆய்வு ஆராய்ச்சியின் சர்வதேச நடுவர் இதழ் (ஐ.ஆர்.ஜே.டி.எஸ்.ஆர்)
Volume: 08 Issue: 03 July to September 2026 www.irjtsjournal.org

இலங்கையின் தேசிய ஊடகக் கொள்கையில் டிஜிட்டல் மயமாக்கலின் தாக்கம்: இணையவழிப் பாதுகாப்பு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கான சவால்கள் ஓர் விரிவான ஆய்வு

மு.இ. முகம்மது ஸும்ரி

ஆசிரியர், தி / அந்-நஹார் மகளிர் கல்லூரி - முதூர்.

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பப் புரட்சியானது இலங்கையின் பாரம்பரிய ஊடகச் சூழலை முற்றாக உருமாற்றியுள்ளது (Marsoof, 2021). இணையவழி வெளியீடுகள், சமூக ஊடகத் தளங்கள் மற்றும் பயனர் உருவாக்க உள்ளடக்கங்கள் மக்களின் தகவலறியும் உரிமையையும் ஜனநாயகப் பங்கேற்பையும் முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் விரிவுபடுத்தியுள்ள போதிலும் தவறான தகவல் பரவல் (Misinformation), போலிச் செய்திகள் (Disinformation), இனவாத வெறுப்புப் பேச்சுக்கள் (Hate Speech), இணையவழிக் குற்றங்கள் மற்றும் தேசியப் பாதுகாப்பு தொடர்பான புதிய பரிமாண சவால்களைத் தோற்றுவித்துள்ளன (CPA, 2023; SLCERT, 2024). இத்தகைய சூழலில், இலங்கையின் ஊடக ஒழுங்குமுறை கட்டமைப்பானது போதிய கொள்கைத் தெளிவின்றி, குற்றவியல் மற்றும் தண்டனைச் சட்டங்களின் வழியாகவே பெரும்பாலும் கையாளப்பட்டு வருகின்றது (Human Rights Watch, 2024). இவ்வாய்வு, இலங்கையின் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் 14(1)(a) உறுப்புரை உத்தரவாதம் செய்யும் பேச்சு மற்றும் கருத்து வெளியீட்டுச் சுதந்திரத்திற்கும் (Government of Sri Lanka, 1978), 2024 ஆம் ஆண்டின் 9 ஆம் இலக்க இணையவழிப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (Online Safety Act No. 9 of 2024), 2022 ஆம் ஆண்டின் 9 ஆம் இலக்க தனிநபர் தரவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (Personal Data Protection Act No. 9 of 2022) மற்றும் சர்வதேச சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான உடன்படிக்கைச் சட்டம் (ICCPR Act No. 56 of 2007) ஆகியவற்றின் ஊடாக முன்னெடுக்கப்படும் பாதுகாப்பு ஒழுங்குமுறைகளுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகளை விரிவாக ஆராய்கிறது (Government of Sri Lanka, 2007b; Government of Sri Lanka, 2022; Government of Sri Lanka, 2024). பண்புசார் மற்றும் ஆவணப் பகுப்பாய்வு முறையியலைப் பயன்படுத்தி, இலங்கையின் சட்டக் கட்டமைப்புகள், சர்வதேச மனித உரிமைகள் தராதரங்கள், தொழில்நுட்பக் காரணிகள் மற்றும் புள்ளிவிவரத் தரவுகள் இங்கு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. இறுதியில், அரச கட்டளை மேலாதிக்கத்தைக் குறைத்து, சுயாதீனப் பொறிமுறைகள், சிவில் சமூகம் மற்றும் ஊடக நிறுவனங்களை உள்ளடக்கிய முத்தரப்பு "இணை-ஒழுங்குமுறை" (Co-regulation) மாதிரியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு முற்போக்கான தேசிய ஊடகக் கொள்கைக்கான பரிந்துரைகளையும் விரிவான தீர்வுப் பாதையையும் இவ்வாய்வு முன்வைக்கிறது (Tambini et al., 2008; FMM, 2024).

திறவுச் சொற்கள் : இணையவழிப் பாதுகாப்புச் சட்டம், தனிநபர் தரவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம், வெறுப்புப் பேச்சு, இணை-ஒழுங்குமுறை மாதிரி, எண்ணிம ஊடகம் மற்றும் ஜனநாயகம்.

1. அறிமுகமும் வரலாற்றுப் பின்னணியும் (Introduction and Contextual Background)

1.1 டிஜிட்டல் ஊடகப் பரிணாமமும் இலங்கையின் தகவல் சூழலும்

உலகளாவிய ரீதியில் அச்சு மற்றும் வழக்கமான இலத்திரனியல் ஊடகங்களிலிருந்து டிஜிட்டல் தளங்களை நோக்கிய நகர்வு ஒரு கட்டமைப்பு ரீதியான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது (Habermas, 2006). இலங்கையில் 1990களின் பிற்பகுதியில் அறிமுகமான இணையத் தொழில்நுட்பம், கடந்த இரு தசாப்தங்களில் சமூக, அரசியல்

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்
© 2026, IRJTSR

மற்றும் பொருளாதாரக் களங்களில் தவிர்க்க முடியாத சக்தியாக உருவெடுத்துள்ளதுடன், பொதுமக்களின் தகவல் நுகர்வுப் பழக்கவழக்கங்களையும் முழுமையாக மாற்றியமைத்துள்ளது (Marsoof, 2021).

பாரம்பரிய ஊடகங்களில் காணப்பட்ட தகவல் வாயிற்காப்பாளர் (Gatekeeper) முறைமை டிஜிட்டல் தளங்களின் பரவலாக்கத்தினால் உடைத்தெறியப்பட்டுள்ளது (Tambini et al., 2008). இதன் விளைவாக, எந்தவொரு தனிநபரும் உள்ளடக்கத்தை உருவாக்குபவராகவும் (Content Creator), தகவலை உடனுக்குடன் உலகளாவிய ரீதியில் விநியோகிப்பவராகவும் மாறும் நிலை உருவாகியுள்ளது (Sunstein, 2018). இது ஒருபுறம் ஜனநாயகப் பண்புகளையும் விளிம்புநிலை மக்களின் குரல்களையும் பொதுவெளியில் பிரதிபலிக்கச் செய்துள்ள போதிலும், மறுபுறம் எவ்வித தொழில்முறை நெறிமுறைகளுமற்ற உள்ளடக்கங்களின் கட்டுப்பாடற்ற பெருக்கத்திற்கும் வழிவகுத்துள்ளது (CPA, 2023).

1.2 பாரம்பரிய ஊடகக் கொள்கையின் வரலாற்று இடைவெளியும் நிறுவனக் குறைபாடுகளும்

இலங்கையின் ஊடகச் சட்ட வரலாற்றை நோக்கும்போது, சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான காலப்பகுதியில் உருவாக்கப்பட்ட பெரும்பாலான சட்டங்கள் பாரம்பரிய ஊடகங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதையும் அரசின் மேலாதிக்கத்தைப் பேணுவதையுமே முதன்மை நோக்காகக் கொண்டிருந்தன (FMM, 2024):

- **இலங்கை பத்திரிகைப் பேரவைச் சட்டம் (Sri Lanka Press Council Law No. 5 of 1973):** அச்சு ஊடகங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும், இது நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்ட ஒரு நிறுவனமாகவே கட்டமைக்கப்பட்டது (Government of Sri Lanka, 1973).
- **இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனச் சட்டம் (SLBC Act No. 37 of 1966) & இலங்கை ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனச் சட்டம் (SLRC Act No. 6 of 1982):** அரச ஒளிபரப்பு ஊடகங்களை நிர்வகிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட இவை, காலப்போக்கில் ஆளும் அரசுகளின் பிரச்சாரக் கருவிகளாக மாற்றமடைந்தன என்ற பரவலான விமர்சனங்கள் காணப்படுகின்றன (CPA, 2023).
- **தனியார் ஒளிபரப்பு அனுமதிப்பத்திர முறைமை:** 1990களின் பின்னர் தனியார் தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி அலைவரிசைகள் அனுமதிக்கப்பட்ட போதிலும், அவற்றிற்கான அலைவரிசை ஒதுக்கீடுகள் மற்றும் உரிமங்கள் ஒரு சுயாதீன ஆணைக்குழுவின்றி, துறைசார் அமைச்சரின் தனிப்பட்ட விருப்புரிமைக்கேற்பவே வழங்கப்பட்டு வருகின்றன (Marsoof, 2021).

இத்தகைய வரலாற்றுச் சூழலில், டிஜிட்டல் ஊடகங்களின் அபரிமிதமான வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப ஒரு முழுமையான, ஜனநாயக விழுமியங்களைக் கொண்ட தேசிய ஊடகக் கொள்கை (National Media Policy) இலங்கையில் இதுவரை சட்டபூர்வமாக உருவாக்கப்படவில்லை (FMM, 2024). இந்த நிறுவனக் கொள்கை இடைவெளியானது, டிஜிட்டல் தளங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதில் சட்ட ரீதியான குழப்பங்களையும், தொடர்ச்சியான அதிகாரத்துவத் தலையீடுகளையும் தோற்றுவித்துள்ளது (Human Rights Watch, 2024).

1.3 ஆய்வின் முக்கியத்துவம் மற்றும் ஆய்வுப் பிரச்சினைகள்

இலங்கையின் அண்மைக்கால சமூக-அரசியல் வரலாற்றில், குறிப்பாக 2018 திகன வன்முறைகள், 2019 உயிர்த்த ஞாயிறு பயங்கரவாதத் தாக்குதல்கள், 2022 "அரகலய" மக்கள் எழுச்சிப் போராட்டம் மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்த பொருளாதார நெருக்கடிகளின் போது சமூக வலைத்தளங்கள் மிக முக்கியமான தகவல்தொடர்பாடல் ஊடகமாகச் செயற்பட்டன (CPA, 2023). எனினும், இதே காலப்பகுதியில் திட்டமிட்ட பொய்ப்பிரச்சாரங்களும், இனவாத வெறுப்புணர்வுகளும் தீவிரமாகப் பரப்பப்பட்டு பொது அமைதிக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கப்பட்டதும் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Amnesty International, 2020).

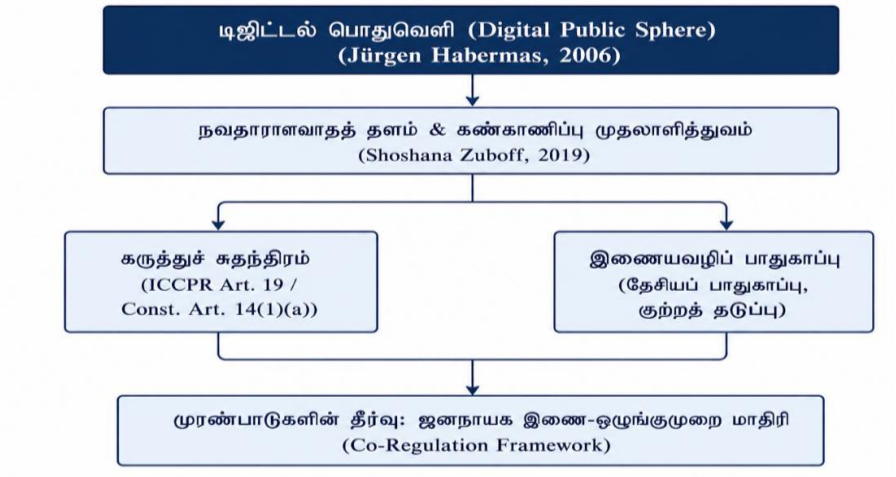
இதனை எதிர்கொள்ளும் நோக்கில் இலங்கை அரசாங்கம் முன்வைத்த சட்டவாக்கங்கள், குறிப்பாக 2024 ஆம் ஆண்டின் இணையவழிப் பாதுகாப்புச் சட்டம், தேசியப் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்துவதை விட, குடிமக்களின் கருத்து வெளியீட்டுச் சுதந்திரத்தை முடக்குவதையே முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளன என்ற கடுமையான

விமர்சனங்கள் உள்நாட்டிலும் சர்வதேச அளவிலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன (Human Rights Watch, 2024; CPA, 2024).

எனவே, இவ்வாய்வு பின்வரும் முதன்மை ஆய்வு வினாக்களை மையமாகக் கொண்டு கட்டமைக்கப்படுகிறது.

1. டிஜிட்டல் மயமாக்கல் இலங்கையின் ஊடக ஒழுங்குமுறைச் சூழலில் எத்தகைய சவால்களையும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது?
2. இலங்கையின் தற்போதைய இணையப் பாதுகாப்பு சட்டங்கள் கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் தனிமனித உரிமைகளை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன?
3. இணையப் பாதுகாப்பையும் கருத்துச் சுதந்திரத்தையும் ஒருசேரப் பேணக்கூடிய ஒரு சமநிலையான தேசிய ஊடகக் கொள்கை மாதிரி எவ்வாறு அமைய வேண்டும்?

2. கோட்பாட்டுச் சட்டகமும் இலக்கிய மீளாய்வும் (Theoretical Framework & Literature Review)

உரு 2.1 டிஜிட்டல் பொதுவெளியில் உரிமைகளும் பாதுகாப்பு சமநிலையும்

2.1 பொதுவெளி கோட்பாடும் டிஜிட்டல் ஜனநாயகமும்

யூர்கன் ஹேபர்மாஸின் (Habermas, 1989) "பொது வெளி" (Public Sphere) கோட்பாடு, குடிமக்கள் அரசு மற்றும் சந்தை ஆதிக்கத்திற்கு அப்பால், பகுத்தறிவு ரீதியான விவாதங்களில் ஈடுபடும் ஒரு சுதந்திரமான தளத்தை விவரிக்கிறது. அச்சு ஊடகங்களும் ஆரம்பகால பொதுக் கூடல்களும் வகித்த இந்தப் பாத்திரத்தை இன்று சமூக ஊடகங்களும் இணைய இதழ்களும் ஏற்றுக்கொண்டு புதிய பரிமாணத்தை வழங்கியுள்ளன (Habermas, 2006).

டிஜிட்டல் பொதுவெளியானது அதிகாரப் படிநிலைகளை உடைத்து, சாமானிய மக்களும் கொள்கை வகுப்பாளர்களுடன் நேரடியாக உரையாடும் "தகவல் சமத்துவத்தை" தோற்றுவித்துள்ளது (Tambini et al., 2008). ஆயினும், டிஜிட்டல் தளங்களின் அல்காரிதமிக் துருவமுனைப்படுத்தல் (Algorithmic Polarization) மற்றும் "எதிரொலி அறைகள்" (Echo Chambers), ஆரோக்கியமான பொது விவாதங்களின் தரத்தைக் குறைத்து, சமூகத்தில் தீவிரவாதப் போக்குகளை வளர்க்கின்றன என்று நவீன ஆய்வாளர்கள் எச்சரிக்கின்றனர் (Sunstein, 2018).

2.2 கண்காணிப்பு முதலாளித்துவமும் இணையக் கட்டுப்பாடுகளும்

ஷோஷானா சுபோஃப் (Zuboff, 2019) தனது "கண்காணிப்பு முதலாளித்துவம்" (Surveillance Capitalism) பற்றிய ஆய்வில், பெருநிறுவனங்கள் பயனர் தரவுகளை உறிஞ்சி, அவர்களின் நடத்தையைக் கணித்து, வர்த்தக ரீதியாக மாற்றியமைப்பதை விளக்குகிறார். இதே உத்தியை நவீன அரசுகளும் கையிலெடுத்து, இணையக்

கண்காணிப்பு (Digital Surveillance) மற்றும் சட்டக் கட்டுப்பாடுகள் மூலம் பொதுமக்களின் அரசியல் கருத்துக்களைக் கட்டுப்படுத்த முனைகின்றன என்று சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது (Marsoof, 2021).

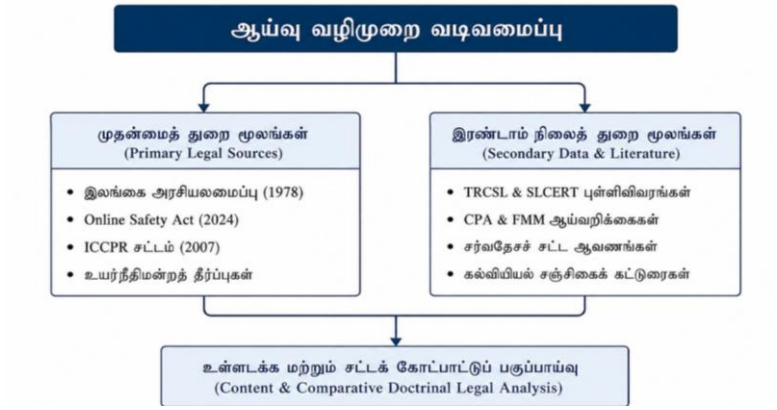
இலங்கை போன்ற வளரும் நாடுகளில், இத்தகைய தொழில்நுட்பக் கண்காணிப்பானது பெரும்பாலும் ஆளும் அதிகாரக் கட்டமைப்பைப் பாதுகாப்பதற்கும், மாற்றுக் கருத்துக்களை நசுக்குவதற்குமே வழிவகுக்கின்றது (Human Rights Watch, 2024). தகவல் நுகர்வின் சுதந்திரத்தை உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டிய அரசு, தரவு கண்காணிப்பு மற்றும் டிஜிட்டல் தணிக்கை மூலம் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைச் சுருக்குவது இங்கு முக்கிய கோட்பாட்டு முரண்பாடாக எழுகின்றது (CPA, 2023).

2.3 சர்வதேச மனித உரிமைகள் தராதரங்கள்: முத்தரப்புச் சோதனை (The Three-Part Test)

சர்வதேச சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான உடன்படிக்கையின் (ICCPR) 19(3) ஆம் உறுப்புரை மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் பொதுக் கருத்துரை இலக்கம் 34 (General Comment No. 34), கருத்துச் சுதந்திரத்தின் மீது அரசுகள் கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் போது பின்பற்ற வேண்டிய மூன்று அடிப்படை நிபந்தனைகளை வலியுறுத்துகின்றன (UNHRC, 2011):

- **சட்டபூர்வத்தன்மை (Legality):** கட்டுப்பாடுகள் மிகத் தெளிவான, வெளிப்படையான சட்டத்தின் மூலம் மட்டுமே விதிக்கப்பட வேண்டும் நிர்வாக விருப்புரிமைகளுக்கு இடமளிக்கக் கூடாது (UNHRC, 2011).
- **சட்டபூர்வ நோக்கம் (Legitimate Aim):** பிறரின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல், தேசியப் பாதுகாப்பு அல்லது பொது ஒழுங்கு (Public Order) ஆகியவற்றைப் பேணும் நோக்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் (UNHRC, 2011).
- **அவசியத்தன்மை மற்றும் விகிதாசாரத்தன்மை (Necessity and Proportionality):** விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடு ஒரு ஜனநாயக சமூகத்தில் தவிர்க்க முடியாததாகவும், அடைய முற்படும் இலக்கிற்கு இணையான குறைந்தபட்ச தலையீடாகவும் இருக்க வேண்டும் (UNHRC, 2011; CPA, 2024).

3. ஆய்வு வழிமுறையியல் (Research Methodology)

உரு 3.1 ஆய்வு வழிமுறை வடிவமைப்பு - மூலங்கள் மற்றும் பகுப்பாய்வு கட்டமைப்பு

இவ்வாய்வு முழுமையாகப் பண்புசார் ஆய்வு முறையியலை (Qualitative Research Methodology) அடிப்படையாகக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

3.1 முதன்மைத் தரவு மூலங்கள் (Primary Legal Sources)

- **இலங்கைச் சட்டங்கள்:** 1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பு, 2024 ஆம் ஆண்டின் 9 ஆம் இலக்க இணையவழிப் பாதுகாப்புச் சட்டம், 2022 ஆம் ஆண்டின் 9 ஆம் இலக்க தனிநபர் தரவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம், 2007 ஆம் ஆண்டின் 56 ஆம் இலக்க ICCPR சட்டம், 2007 ஆம் ஆண்டின் 24 ஆம் இலக்க கணினிக் குற்றச் சட்டம் (Government of Sri Lanka, 1978; 2007a; 2007b; 2022; 2024).

- **நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள்:** இலங்கை உயர்நீதிமன்றத்தின் அடிப்படை உரிமை மனுக்கள் மீதான தீர்ப்புகள் மற்றும் சட்டமூலங்கள் தொடர்பான வியாக்கியானங்கள் (SC Determinations) (CPA, 2024).

3.2 இரண்டாம் நிலைத் தரவு மூலங்கள் (Secondary Sources)

- இலங்கை தொலைத்தொடர்பு ஒழுங்குமுறை ஆணைக்குழு (TRCSL, 2025), இலங்கை கணினி அவசரநிலைப் பதிலளிப்புக் குழு (SLCERT, 2024), மற்றும் DataReportal ஆகியவற்றின் உத்தியோகபூர்வ தரவுகள்.
- சர்வதேச மற்றும் உள்நாட்டு அரச சார்பற்ற அமைப்புகளின் (Amnesty International, Human Rights Watch, Centre for Policy Alternatives, Free Media Movement) பகுப்பாய்வு அறிக்கைகள் (Amnesty International, 2020; Human Rights Watch, 2024; CPA, 2023; FMM, 2024).

3.3 பகுப்பாய்வு அணுகுமுறை

சேகரிக்கப்பட்ட சட்டப் பிரிவுகள் மற்றும் ஆவணங்கள், உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு (Content Analysis) மற்றும் ஒப்பீட்டுச் சட்ட பகுப்பாய்வு (Comparative Doctrinal Analysis) மூலம் சர்வதேச மனித உரிமைகள் தராதரங்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன.

4. இலங்கையின் டிஜிட்டல் நிலப்பரப்பு: தரவுகளும் போக்குகளும் (Digital Landscape & Empirical Data)

இலங்கையின் தகவல் சூழலில் ஏற்பட்டுள்ள டிஜிட்டல் மாற்றத்தை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு தற்போதைய தொலைத்தொடர்பு மற்றும் இணையப் பயன்பாட்டுப் போக்குகளைப் பரிசீலிப்பது அவசியமாகும் (TRCSL, 2025).

புள்ளிவிவரக் காரணி	அளவு / வீதம்	தகவல் ஆதாரம் / மேற்கோள்
மொத்த சனத்தொகை	~22.2 மில்லியன்	சனத்தொகை புள்ளிவிவரத் திணைக்களம் (TRCSL, 2025)
செயலில் உள்ள இணையப் பயனாளர்கள்	~13.5 மில்லியன் (60.8%)	TRCSL (2025); Marsoof (2021)
கையடக்கத் தொலைபேசி இணைப்புகள்	~30.8 மில்லியன் (138.7%)	TRCSL உத்தியோகபூர்வ தரவு (TRCSL, 2025)
செயலில் உள்ள சமூக ஊடகப் பயனாளர்கள்	~9.1 மில்லியன் (41.0%)	CPA (2023); TRCSL (2025)
பிரதான சமூக வலைத்தளப் பயன்பாடு	யூடியூப் (8.5M), பேஸ்புக் (7.8M), டிக்டாக் (4.2M)	CPA (2023)
வருடாந்த இணையக் குற்றப் புகார்கள்	16,500 க்கு மேலான புகார்கள் (அல்லது 16,500 க்கும் அதிகமான புகார்கள்)	SLCERT (2024)

அட்டவணை 1 : இலங்கையிலான டிஜிட்டல் பாவனை மற்றும் இணையச் சூழலை விளக்கும் முக்கிய புள்ளிவிவரங்கள் (2025 வரை)

4.1 இணையக் குற்றங்களின் இயல்பும் அதன் வகைப்பாடுகளும்

இலங்கை கணினி அவசரநிலைப் பதிலளிப்புக் குழுவின் (SLCERT) தரவுகளின்படி, இணையவெளியில் பதிவாகும் குற்றங்கள் பிரதானமாக பின்வரும் வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன (SLCERT, 2024):

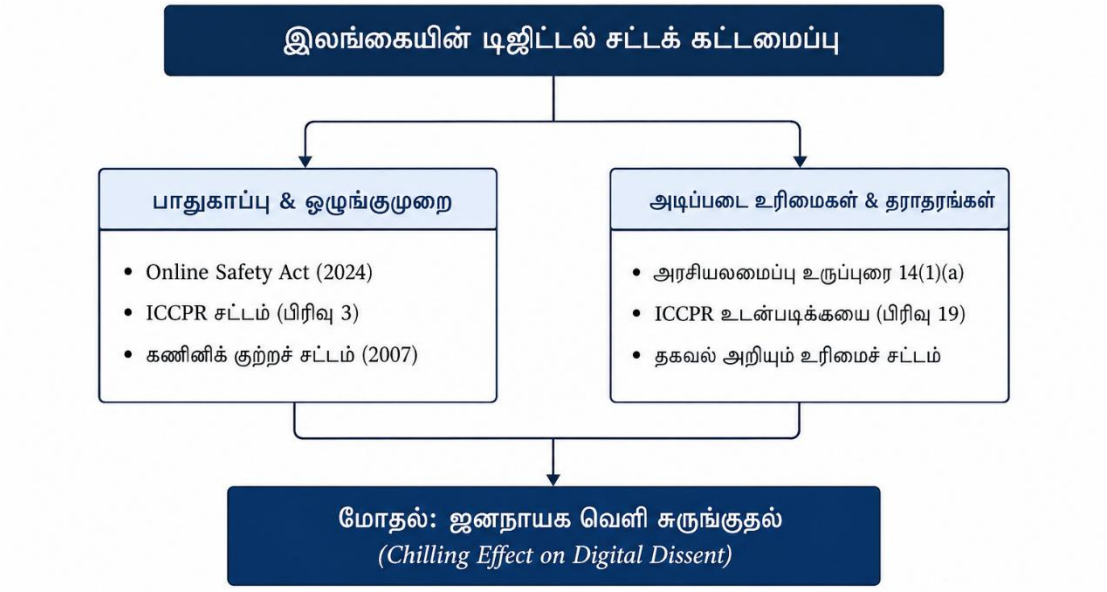
1. சமூக வலைத்தளக் கணக்கு ஊடுருவல் மற்றும் ஆள்மாறாட்டம் (Social Media Impersonation): 52%
2. நிதிசார் மோசடிகள் மற்றும் இணையப் பொறிகள் (Phishing & Online Financial Scams): 26%
3. இணையவழிக் கேலிவதை, அச்சுறுத்தல் மற்றும் அந்தரங்கப் புகைப்படத் துஷ்பிரயோகம் (Cyberbullying & NCII): 14%

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்

4. மின்னஞ்சல் மற்றும் கணினி அமைப்பு ஊடுருவல்கள் (Hacking & Malware): 8%

இத்தரவுகள், இலங்கையில் இணையவழிப் பாதுகாப்பிற்கான சட்டங்களின் அவசியத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன (SLCERT, 2024). எனினும், நடைமுறையில் முன்வைக்கப்படும் சட்டங்கள் நிதி மோசடிகள் அல்லது பெண்களுக்கான பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதை விட, அரசியல் விமர்சனங்களை முடக்குவதிலேயே அதிக கவனம் செலுத்துகின்றன என்பது முக்கிய முரண்பாடாகும் (Human Rights Watch, 2024).

5. இலங்கையின் சட்டக் கட்டமைப்பு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்தின் மீதான தாக்கம் (Legal Analysis)

உரு 5.1 இலங்கையின் டிஜிட்டல் சட்டக் கட்டமைப்பு பாதுகாப்பு, உரிமைகள் மற்றும் மோதலின் பகுப்பாய்வு வடிவம்

5.1 1978 அரசியலமைப்பும் கருத்துச் சுதந்திரத்தின் வரம்புகளும்

இலங்கை அரசியலமைப்பின் 14(1)(a) உறுப்புரையானது "பேச்சு, கருத்து வெளியீட்டுச் சுதந்திரம் உள்ளிட்ட பிரசுரிக்கும் சுதந்திரத்தை" ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் அடிப்படை உரிமையாக உறுதிப்படுத்துகிறது (Government of Sri Lanka,1978).

ஆயினும், 15(2) மற்றும் 15(7) உறுப்புரைகளின் கீழ் தேசியப் பாதுகாப்பு, பொது அமைதி மற்றும் இன நல்லிணக்கம் ஆகியவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க அரசுக்கு அதிகாரம் உண்டு (Government of Sri Lanka, 1978). எனினும், இக்கட்டுப்பாடுகள் சர்வதேச மனித உரிமை விதிகளின்படி நியாயமானதாகவும் விகிதாசாரத் தன்மையைக் கொண்டதாகவும் அமைதல் வேண்டும் (UNHRC, 2011; Marsoof, 2021).

5.2 2024 ஆம் ஆண்டின் 9 ஆம் இலக்க இணையவழிப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (Online Safety Act)

2024 ஜனவரியில் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட இச்சட்டம், இலங்கையின் டிஜிட்டல் சூழலில் மிகக் கடுமையான சட்டக் கட்டுப்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது (Government of Sri Lanka,2024).

- **பிரிவு 12 & 13:** இலங்கைக்குள் அல்லது வெளிநாட்டில் இருந்து "தடைசெய்யப்பட்ட கூற்றுகளை" இணையத்தில் வெளியிடுவது குற்றமாக்கப்பட்டுள்ளது (Government of Sri Lanka, 2024). "பொய்யான கூற்று" என்பதன் வரம்பு துல்லியமாக வரையறுக்கப்படவில்லை (CPA, 2024).

- **பிரிவு 14:** பொது அமைதிக்கு எதிரான குற்றங்களைத் தூண்டும் வகையில் தவறான தகவல்களைப் பரப்புவோருக்கு 5 ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை விதிக்க வழிவகை செய்கிறது (Government of Sri Lanka, 2024).
- **பிரிவு 19 – 23:** இணையவழிப் பாதுகாப்பிற்கான ஆணைக்குழுவை அமைப்பதற்கான விதிகள் (Government of Sri Lanka> 2024). ஆணைக்குழுவின் நியமனங்கள் நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதால், இது நடுநிலை இழந்து அரசியல் கருவியாக மாறும் அபாயம் காணப்படுகிறது (Human Rights Watch, 2024; FMM, 2024).

5.3 2007 ஆம் ஆண்டின் 56 ஆம் இலக்க ICCPR சட்டம்: நடைமுறைத் துஷ்பிரயோகங்கள்

வெறுப்புப் பேச்சு மற்றும் மத வன்முறையைத் தடுக்கும் நோக்கோடு கொண்டுவரப்பட்ட ICCPR சட்டத்தின் பிரிவு 3 (Government of Sri Lanka, 2007b), நடைமுறையில் எழுத்தாளர்கள், புலனாய்வு ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் அரசியல் விமர்சகர்களை நீண்ட காலம் பிணையின்றி தடுத்து வைப்பதற்கான ஒரு கருவியாகவே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது (Amnesty International, 2020; Marsoof, 2021).

5.4 2022 ஆம் ஆண்டின் 9 ஆம் இலக்க தனிநபர் தரவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (PDPA)

இச்சட்டம் தனிநபர் தகவல் தனியுரிமையைப் பாதுகாக்கும் போதிலும் (Government of Sri Lanka, 2022), ஊழல் மற்றும் அரச முறைகேடுகளை வெளிக்கொணரும் புலனாய்வு ஊடகவியலாளர்களுக்கான சட்டப் பாதுகாப்புகள் இதில் போதுமானதாக இல்லை (CPA, 2023).

6. சட்டக் கட்டமைப்புகளின் ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு (Comparative Legal Framework Matrix)

சட்டக் கட்டமைப்பு	ப்ரதான நோக்கம்	முக்கிய குறைபாடுகள் / சுதந்திர அச்சுறுத்தல்கள்	சர்வதேசத் தராதரங்களுடன் இணக்கப்பாடு
இணையவழிப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (2024)	• போலீச் செய்திகள், இணைய மோசடிகளைத் தடுத்தல் (Govt of Sri Lanka, 2024).	• தெளிவற்ற வரைவிலக்கணங்கள்; ஆணைக்குழுவின் தன்னிச்சையான அதிகாரங்கள் (CPA, 2024).	• **மிகக் குறைவு:** விகிதாசாரக் கோட்பாட்டை மீறுகிறது (Human Rights Watch, 2024; UNHRC, 2011).
ICCPR சட்டம் (2007 – பிரிவு 3)	• வெறுப்புப் பேச்சு, வன்முறையைத் தடுத்தல் (Govt of Sri Lanka, 2007b).	• பிணை மறுக்கப்பட்டு அரசியல் எதிர்ப்பாளர்களை ஒடுக்கப் பயன்படல் (Amnesty International, 2020).	• **மிதமானது:** அமூலாக்கம் பக்கச்சார்பானது (Marsoof, 2021).
கணினிக் குற்றச் சட்டம் (2007)	• கணினி ஊடுருவல், தரவுத் திருட்டைத் தடுத்தல் (Govt of Sri Lanka, 2007a).	• ஊடகவியலாளர்களின் டிஜிட்டல் செய்தி மூலங்களைப் பறிமுதல் செய்ய வழிகோலல் (FMM, 2024).	• **நடுத்தரம்:** ஊடகப் பாதுகாப்பு வரம்புகள் இல்லை (Marsoof, 2021).
தனிநபர் தரவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (2022)	• தனிநபர் தகவல் தனியுரிமையைப் பாதுகாத்தல் (Govt of Sri Lanka, 2022).	• பொதுநலன் கருதிய புலனாய்வு ஊடகவியலுக்கான தெளிவின்மை (CPA, 2023).	• **உயர்வானது:** சர்வதேச GDPR தரநிலைகளை ஒத்தது (Government of Sri Lanka, 2022).

அட்டவணை 2 : இலங்கையின் டிஜிட்டல் ஊடகச் சட்டக் கட்டமைப்புகள் - நோக்கம், குறைபாடுகள் மற்றும் சர்வதேசத் தரநிலைகளுடன் இணக்கப்பாடு (ஒப்பீட்டு அட்டவணை)

7. பிரதான சவால்களும் நடைமுறைச் சிக்கல்களும் (Key Challenges & Empirical Dilemmas)

7.1 ஒழுங்குமுறை அமைப்புகளின் சுயாதீனமின்மை

இலங்கையில் ஒழுங்குமுறை அமைப்புகளின் நியமனங்களில் உள்ள நிறைவேற்று அதிகார மேலாதிக்கம் அவற்றின் நடுநிலைத்தன்மையைக் கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது (CPA, 2024; FMM, 2024). இணையவழிப் பாதுகாப்பு ஆணைக்குழுவின் அதிகாரங்கள் நீதித்துறைக்கு அப்பாற்பட்டு செயல்பட அனுமதிப்பது சட்டத்தின் ஆட்சிக்கு முரணானது (Human Rights Watch, 2024).

7.2 டிஜிட்டல் விழிப்புணர்வின்மையும் தவறான தகவல் பெருக்கமும்

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்

இலங்கையில் இணையப் பயன்பாட்டாளர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருந்தாலும், தகவல் சரிபார்ப்பு (Fact-checking) மற்றும் விமர்சனப் பகுப்பாய்வுத் திறன் குறைவாகவே உள்ளது (SLCERT, 2024). இதனால், சமூக ஊடகங்களில் பகிரப்படும் உணர்ச்சிவசப்படக்கூடிய போலிச் செய்திகள் மிக விரைவாக பொதுமக்களிடையே பரவி சமூகப் பதற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன (Sunstein, 2018).

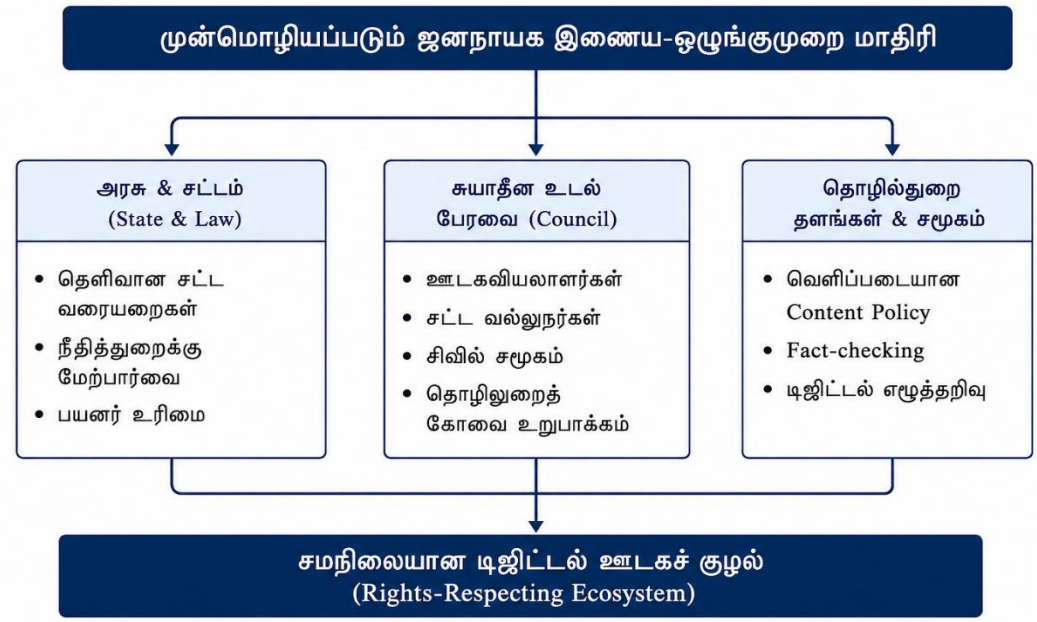
7.3 உள்ளடக்க நெறிப்படுத்தலில் உள்ள மொழிசார் இடைவெளிகள்

மெட்டா, கூகிள், டிக்டாக் போன்ற பன்னாட்டுத் தளங்கள் உள்ளூர் மொழிகளான தமிழ் மற்றும் சிங்கள உள்ளடக்கங்களை நெறிப்படுத்துவதில் (Content Moderation) போதிய முதலீடுகளைச் செய்யத் தவறியுள்ளன (CPA, 2023; Zuboff, 2019). இது தேர்தல் காலங்களிலும் சமூக முரண்பாடுகளின் போதும் வெறுப்புப் பேச்சுக்கள் கட்டுப்பாடின்றிப் பரவக் காரணமாகின்றது (Amnesty International, 2020).

7.4 உறைநிலை விளைவும் சுய-தணிக்கையும் (The Chilling Effect)

கடுமையான சிறைத்தண்டனைகள் மற்றும் சட்ட அச்சுறுத்தல்களினால் ஊடகவியலாளர்கள், எழுத்தாளர்கள் மற்றும் குடிமக்கள் பொதுப் பிரச்சினைகள் குறித்து வெளிப்படையாகப் பேசுவதைத் தவிர்த்து, சுய-தணிக்கைக்கு உள்ளாகின்றனர் (Human Rights Watch, 2024; Amnesty International, 2020). இது ஆரோக்கியமான ஜனநாயக உரையாடல்களை முடக்குகிறது (Habermas, 2006).

8. கொள்கைப் பரிந்துரைகள்: நவீன தேசிய ஊடகக் கொள்கைக்கான கட்டமைப்பு (Policy Recommendations)

உரு 8.1 முன்மொழியப்படும் ஜனநாயக இணைய-ஒழுங்குமுறை மாதிரி - கூறுகள் மற்றும் தொடர்புகள்

8.1 சட்ட மற்றும் நிறுவன ரீதியான சீர்திருத்தங்கள்

- **இணையவழிப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை முழுமையாகத் திருத்துதல்:** சர்வதேச மனித உரிமைகள் விதிகளுக்கு அமைவாக, "பொய்யான கூற்றுகள்" போன்ற தெளிவற்ற சொற்பதங்கள் நீக்கப்பட்டு, பயங்கரவாதம், குழந்தை ஆபாசம், ஆள்மாறாட்ட நிதி மோசடிகள் போன்ற குறிப்பிட்ட குற்றங்களுக்கு மட்டுமே சட்டம் மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் (UNHRC, 2011; CPA, 2024).
- **நீதித்துறை மேற்பார்வை:** உள்ளடக்கங்களை நீக்குவது அல்லது இணையதளங்களை முடக்குவது தொடர்பான அனைத்து இறுதி முடிவுகளும் ஒரு நிர்வாக ஆணைக்குழுவிடம் அன்றி, மாவட்ட

நீதிமன்றம் அல்லது மேல் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு ஊடாக மட்டுமே நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் (Human Rights Watch, 2024).

- **சுயாதீன ஊடக ஒழுங்குமுறை ஆணைக்குழு (Independent Media Commission)**: அரசியலமைப்புப் பேரவையினால் (Constitutional Council) பரிந்துரைக்கப்படும் ஊடகத்துறை வல்லுநர்கள், சிவில் சமூகப் பிரதிநிதிகள் மற்றும் சட்ட நிபுணர்களைக் கொண்ட ஒரு சுயாதீன ஆணைக்குழு நிறுவப்பட வேண்டும் (FMM, 2024).

8.2 இணை-ஒழுங்குமுறை (Co-Regulation) மாதிரியை அமுல்படுத்தல்

அரசாங்கம் தனியொரு நிறுவனமாக உள்ளடக்கங்களை தணிக்கை செய்வதற்குப் பதிலாக, அரசு, ஊடக நிறுவனங்கள், டிஜிட்டல் தளங்கள் மற்றும் சிவில் சமூகம் இணைந்த ஒரு முத்தரப்பு இணை-ஒழுங்குமுறைப் பொறிமுறையை (Co-regulation Model) உருவாக்க வேண்டும் (Tambini et al., 2008).

- நடைமுறைக் கோவை (Code of Practice): டிஜிட்டல் ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் உள்ளடக்க உருவாக்குநர்கள் இணைந்து தங்களுக்கான தொழில்முறை நன்னெறிக் கோவையை உருவாக்குதல் (Marsoof, 2021).
- மாற்றுப் பிணக்குத் தீர்ப்புப் பொறிமுறை (Ombudsman System): பொதுமக்கள் முறைப்பாடுகளை பக்கச்சார்பின்றி விசாரித்துத் தீர்ப்பதற்கு நடுநிலையான "ஊடகக் குறைகேள் அதிகாரி" (Media Ombudsman) முறைமை நிறுவப்பட வேண்டும் (FMM, 2024).

8.3 கல்வி, விழிப்புணர்வு மற்றும் உள்ளூர் ஒத்துழைப்பு

- தேசிய டிஜிட்டல் ஊடக எழுத்தறிவுத் திட்டம்: பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டங்களில் தகவல் பகுப்பாய்வு, போலிச் செய்திகளைக் கண்டறிதல் மற்றும் இணையப் பாதுகாப்பு நெறிமுறைகளைக் கட்டாயப் பாடமாகச் சேர்த்தல் (Sunstein, 2018; SLCERT, 2024).
- சுயாதீன உண்மைச் சரிபார்ப்பு அமைப்புகளை ஊக்குவித்தல்: அரசு சாரா, நடுநிலையான உண்மைச் சரிபார்ப்பு நிறுவனங்களைப் பலப்படுத்துவதன் மூலம் போலிப் பிரச்சாரங்களை மக்கள் விழிப்புணர்வு மூலமே எதிர்கொள்ளுதல் (CPA, 2023).
- பன்னாட்டு நிறுவனங்களுடனான ஒத்துழைப்பு: தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழிகளுக்கான உள்ளடக்க நெறிப்படுத்துநர்களைப் பணியமர்த்துவதை சர்வதேச தள நிறுவனங்களுடன் இணைந்து உறுதிசெய்தல் (Zuboff, 2019).

9. விரிவான முடிவுரையும் எதிர்காலப் பாதையும் (Comprehensive Conclusion & The Way Forward)

9.1 ஆய்வுத் தொகுப்பும் சமகால நிலைவரமும்

டிஜிட்டல் மயமாக்கல் என்பது தகவல் சுதந்திரத்திற்கான ஒரு மகத்தான வரலாற்றுத் திருப்புமுனையாகும் அதே சமயம் அது புதிய பாதுகாப்பு, ஒழுக்கநெறி மற்றும் சமூக அமைதி தொடர்பான சிக்கல்களையும் முன்னிறுத்துகிறது (Habermas, 2006; Marsoof, 2021). இவ்வாய்வு விரிவாக ஆராய்ந்தவாறு, இலங்கையின் தற்போதைய அணுகுமுறையானது டிஜிட்டல் சவால்களை ஒரு ஜனநாயகக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகுவதற்குப் பதிலாக, குற்றவியல் தண்டனைச் சட்டங்கள் மற்றும் நிறைவேற்று அதிகார மையப்படுத்தலின் ஊடாகவே கையாள முனைகிறது (Human Rights Watch, 2024; CPA, 2024).

2024 ஆம் ஆண்டின் 9 ஆம் இலக்க இணையவழிப் பாதுகாப்புச் சட்டம், 2007 ஆம் ஆண்டின் ICCPR சட்டம் ஆகியவற்றின் நடைமுறைப் பிரயோகங்கள், இலங்கையின் அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 14(1)(a) மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கையின் 19 ஆம் உறுப்புரை ஆகியவற்றின் அடிப்படை நோக்கங்களையே கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளன (Government of Sri Lanka, 1978; UNHRC, 2011; Amnesty International, 2020). இணையவழிப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் முன்னெடுக்கப்படும் தெளிவற்ற, கடுமையான

சட்டக் கட்டுப்பாடுகள் பொதுவெளியில் "உறைநிலை விளைவை" (Chilling Effect) உருவாக்கி, குடிமக்களையும் ஊடகவியலாளர்களையும் சுய-தணிக்கைக்குள் தள்ளுகின்றன (Human Rights Watch, 2024).

9.2 பாதுகாப்பிற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் இடையிலான முரண்பாட்டின் தீர்வு

தேசியப் பாதுகாப்பும் தனிமனித கருத்துச் சுதந்திரமும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவை என்ற தவறான இருமைவாதத்தை (False Binary) இலங்கையின் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் கைவிட வேண்டும் (Sunstein, 2018). கருத்துச் சுதந்திரமற்ற ஒரு சமூகத்தில் உண்மையான தேசியப் பாதுகாப்பு சாத்தியமில்லை அதேபோன்று, சட்ட ஒழுங்கும் இணையப் பாதுகாப்பும் அற்ற சூழலில் கருத்துச் சுதந்திரம் அர்த்தமுள்ளதாக நிலைக்க முடியாது (Tambini et al., 2008).

எனவே, இவ்விரண்டிற்கும் இடையிலான சமநிலையானது தண்டனைச் சட்டங்களின் வழியாக அன்றி, சர்வதேச அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட "சட்டபூர்வத்தன்மை, சட்டபூர்வ நோக்கம், விகிதாசாரத்தன்மை" ஆகிய முத்தரப்புச் சோதனைகளின் (Three-Part Test) அடிப்படையிலேயே எட்டப்பட வேண்டும் (UNHRC, 2011). இணையப் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவது என்பது அரசின் விமர்சகர்களை மௌனிக்கச் செய்வதல்ல் மாறாக பெண்கள், குழந்தைகள், விளிம்புநிலைச் சமூகங்கள் மற்றும் நிதி நுகர்வோரை உண்மையான இணையக் குற்றங்களிலிருந்து பாதுகாப்பதேயாகும் (SLCERT, 2024).

9.3 இணை-ஒழுங்குமுறை: இலங்கையின் எதிர்கால தேசிய ஊடகக் கொள்கைக்கான முன்மாதிரி

இலங்கை பாரம்பரிய அரச கட்டளை ஒழுங்குமுறை (Command and Control Regulation) மாதிரியிலிருந்து விலகி, முற்போக்கான "ஜனநாயக இணை-ஒழுங்குமுறை" (Democratic Co-Regulation) மாதிரியை நோக்கி உடனடியாக நகர வேண்டும் (Tambini et al., 2008; FMM, 2024).

இக்கட்டமைப்பானது மூன்று பிரதான தூண்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்:

1. **சுயாதீன மேற்பார்வை:** நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் தலையீடற்ற, நாடாளுமன்ற அரசியலமைப்புப் பேரவையினால் பரிந்துரைக்கப்படும் நிபுணர்களைக் கொண்ட சுயாதீன ஊடக ஆணைக்குழு மற்றும் நீதிமன்றத்தின் இறுதி மேற்பார்வை (CPA, 2024).
2. **தொழில்முறைப் பொறுப்புக்கூறல்:** ஊடக நிறுவனங்கள், டிஜிட்டல் உள்ளடக்க உருவாக்குநர்கள் மற்றும் பத்திரிகையாளர்கள் சுயமாக ஏற்றுக்கொண்ட நன்னெறிக் கோவை மற்றும் ஊடகக் குறைகேள் அதிகாரி பொறிமுறை (Marsoof, 2021).
3. **தள நிறுவனங்களின் வெளிப்படைத்தன்மை:** பன்னாட்டு சமூக வலைத்தளங்கள் உள்ளூர் மொழிகளில் உள்ளடக்கங்களை நடுநிலையாக நெறிப்படுத்துவதையும், அல்காரிதமிக் வெளிப்படைத்தன்மையைப் பேணுவதையும் கட்டாயமாக்குதல் (Zuboff, 2019; CPA, 2023).

9.4 மக்கள் விழிப்புணர்வே நிலையான பாதுகாப்பு அரண்

சட்டங்களை இயற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே தவறான தகவல்களையும் போலிப் பிரச்சாரங்களையும் தடுத்துவிட முடியாது (Sunstein, 2018). ஒரு சமூகத்தின் உண்மையான பாதுகாப்பு அரண் என்பது அந்நாட்டு மக்களின் பகுத்தறியும் சிந்தனையிலும், விமர்சனபூர்வ ஊடக எழுத்தறிவிலுமே தங்கியுள்ளது (Habermas, 2006).

எனவே, இலங்கை அரசு பாடசாலை மற்றும் உயர் கல்வி மட்டத்தில் டிஜிட்டல் ஊடக எழுத்தறிவை (Digital Media Literacy) தேசிய முன்னுரிமையாக அறிவிக்க வேண்டும் (SLCERT, 2024). அத்துடன், பக்கச்சார்பற்ற சுயாதீன உண்மைச் சரிபார்ப்பு (Fact-checking) கட்டமைப்புகளைப் பலப்படுத்துவதன் மூலம், தவறான தகவல்களை முடக்குவதற்கு தணிக்கை அல்ல, "கூடுதல் மற்றும் உண்மையான தகவல்களே" மிகச்சிறந்த மாற்றுமருந்து என்பது நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் (CPA, 2023).

9.5 இறுதித் தொகுப்புரை

இலங்கையின் டிஜிட்டல் ஊடகக் கொள்கையின் எதிர்காலம் என்பது, அது தனது குடிமக்களை அச்சுறுத்தும் ஒரு கட்டுப்பாட்டு அமைப்பாக இருக்கப்போகிறதா அல்லது அவர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை வலுப்படுத்தும் ஒரு சுதந்திர வெளியை உருவாக்கப்போகிறதா என்பதில் தான் தங்கியுள்ளது (Marsoof, 2021; Human Rights Watch, 2024). எதேச்சதிகாரத் தணிக்கைக் கருவிகளைக் கைவிட்டு, மனித உரிமைகள், சட்டத்தின் ஆட்சி

மற்றும் ஜனநாயக விழுமியங்களை மையமாகக் கொண்ட ஒரு தேசிய ஊடகக் கொள்கையை உருவாக்குவதன் மூலமே, இலங்கை ஒரு பாதுகாப்பான, பன்மைத்துவமிக்க மற்றும் அறிவுசார் டிஜிட்டல் சமூகமாக சர்வதேச அரங்கில் தலைநிமிர்ந்து நிற்க முடியும் (UNHRC, 2011; FMM, 2024).

உசாத்துணைப் பட்டியல் (References)

[1] Amnesty International, 2020. *Sri Lanka: Old habits die hard – Ongoing use of PTA and ICCPR Act to target dissent*. London: Amnesty International Publications. Available at: https://www.amnesty.org [Accessed 18 August 2026].

[2] Centre for Policy Alternatives (CPA), 2023. *A Review of the Legal Framework Governing Freedom of Expression Online in Sri Lanka*. Colombo: Centre for Policy Alternatives.

[3] Centre for Policy Alternatives (CPA), 2024. *Critique of the Online Safety Act No. 9 of 2024: Implications for Human Rights and Digital Democracy in Sri Lanka*. Colombo: CPA.

[4] Free Media Movement (FMM), 2024. *Media Freedom in Sri Lanka: Annual Monitoring and Incident Report*. Colombo: Free Media Movement.

[5] Government of Sri Lanka, 1973. *Sri Lanka Press Council Law, No. 5 of 1973*. Colombo: Department of Government Printing.

[6] Government of Sri Lanka, 1978. *The Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka (with amendments)*. Colombo: Department of Government Printing.

[7] Government of Sri Lanka, 2007a. *Computer Crimes Act, No. 24 of 2007*. Colombo: Department of Government Printing.

[8] Government of Sri Lanka, 2007b. *International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR) Act, No. 56 of 2007*. Colombo: Department of Government Printing.

[9] Government of Sri Lanka, 2016. *Right to Information Act, No. 12 of 2016*. Colombo: Department of Government Printing.

[10] Government of Sri Lanka, 2022. *Personal Data Protection Act, No. 9 of 2022*. Colombo: Department of Government Printing.

[11] Government of Sri Lanka, 2024. *Online Safety Act, No. 9 of 2024*. Colombo: Department of Government Printing.

[12] Habermas, J., 1989. *The Structural Transformation of the Public Sphere: An Inquiry into a Category of Bourgeois Society*. Translated by T. Burger. Cambridge, MA: MIT Press.

[13] Habermas, J., 2006. Political Communication in Media Society: Does Democracy Still Enjoy an Epistemic Dimension? The Impact of Normative Theory on Empirical Research. *Communication Theory*, 16(4), pp. 411–426.

[14] Human Rights Watch, 2024. *Sri Lanka: Online Safety Law Crushes Free Speech – Flawed Process, Vague Content Restrictions Threaten Rights*. New York: HRW.

[15] Marsoof, A., 2021. The Interplay between Freedom of Expression and Cybersecurity in Sri Lanka: A Critical Review. *Sri Lanka Journal of International Law*, 28(2), pp. 89–114.

[16] Sri Lanka Computer Emergency Readiness Team (SLCERT), 2024. *Annual Cyber Security Incident Statistics & Reporting 2023–2024*. Colombo: SLCERT.

[17] Sunstein, C.R., 2018. *#Republic: Divided Democracy in the Age of Social Media*. Princeton: Princeton University Press.

[18] Tambini, D., Leonardi, D. and Marsden, C., 2008. *Codifying Cyberspace: Communications Self-regulation in the Age of Internet Convergence*. London: Routledge.

[19] Telecommunications Regulatory Commission of Sri Lanka (TRCSL), 2025. *Statistical Overview of Telecommunication Market and Internet Subscriptions in Sri Lanka*. Colombo: TRCSL.

[20] United Nations Human Rights Committee (UNHRC), 2011. *General Comment No. 34: Article 19 (Freedoms of opinion and expression)*, CCPR/C/GC/34. Geneva: United Nations.

[21] Zuboff, S., 2019. *The Age of Surveillance Capitalism: The Fight for a Human Future at the New Frontier of Power*. New York: PublicAffairs.

இந்த கட்டுரையில் இருக்கின்ற கருத்துகள் குறித்து ஏதேனும் எதிருகாலத்தில் சிக்கல் இருந்தால் அதற்கு கட்டுரையாளரே பொறுப்பு ஆவார்